

VANUIT JERUZALEM

C.J. Rodenburg

Hemelsblauwe draden

April was voor Israël de maand van enkele belangrijke nationale gedenkdagen. Binnen ruim een week werden eerst de omgekomenen van de Holocaust herdacht, vervolgens de soldaten die vielen tijdens de oorlogen van de moderne staat Israël en werd ten slotte de stichting van de staat gevierd tijdens onafhankelijkheidsdag. De dagen werden gemarkeerd met nationale plechtigheden en sirenes die opriepen om het werk neer te leggen en stil te staan bij het verleden.

Voor veel mensen was het een emotioneel zware week. De kwade herinneringen – er was geen ontsnappen aan. Daar kwam nog bij dat het heden maar weinig blijdschap biedt. Israël heeft steeds opnieuw moeten vechten voor zelfbehoud en het conflict met de Palestijnen is uitzichtlozer dan ooit.

De Israëliëse vlag, symbool van eenheid, was deze weken nadrukkelijk aanwezig in het straatbeeld. Naast

huizen en gebouwen waren ook veel auto's met vlaggetjes versierd.

Die vlag heeft een interessante voorgeschiedenis. Tijdens het eerste zionistische congres in Bazel (1897) kwam voor het eerst de vraag naar boven welke vlag de joodse staat die de zionisten nastreefden zou moeten hebben. Herzl, de grote man van de beweging dacht zelf aan een witte vlag met zeven sterren. Wit als teken van nieuw leven en sterren als verwijzing naar

een werkdag van zeven uren! Zijn voorstel haalde het niet omdat er zo geen joodse symbolen op de vlag zouden komen.

David Wolffsohn opperde toen dat het joodse volk al een tweeduizend jaar oud symbool had, de talliet, de gebedsmantel. Op zijn voorstel werd de toekomstige vlag wit met twee blauwe strepen zoals een talliet en kwam daartussen een ster van David te staan. Hoeveel betekenis de socialisten van toen legden in het godsdienstige symbool weet ik niet, maar hun keuze is een gelukkige geweest. De vlag geeft immers ook iets van de identiteit van het Joodse volk aan. De verwijzing naar de gebedsmantel verbindt het huidige Israël met de Tora die eeuwen eerder werd gegeven.

De gebedsmantel heeft hemelsblauwe draden die er zijn om gezien te worden en zich de geboden te herinneren, zegt Num 15: 37vv. In de loop der eeuwen is de kennis

verloren gegaan hoe de hemelsblauwe kleur gemaakt werd, maar het gebruik om gekleurde draden aan speciale kledingstukken te maken werd altijd gezien als een van de belangrijkste van het jodendom. Het is de roeping van het volk Israël om door het onderhouden van de geboden het leven te heiligen en zo te wijzen naar de Heilige, de Schepper van hemel en aarde. Het Woord van God verweeft hemel en aarde met elkaar.